

го позная за същъ мой сынъ, и ще го науча да оправлява и придобыва слава като бащаси. А съ една дума азъ свършвамъ тука като ви кажа че искамъ да ся нарека Господаръ, вашъ сонругъ, и Ежистовъ баща.

Меропа. — Стига, стига толкозъ гыбелни ласкателства, стига сте окорявали сынъ ми. Нъ дайте наслѣдіето на единъ отъ сыноветъ на Алсидъ слѣдъ като прѣдстаните отъ да го гоните.

Защитете царьтъ си и върнете сынъ ми когото изгубыхъ. И на мѣсто съ усиліе спечелете любовьтъ на майкаму съ добродѣтель. Познайте че ви имате единъ Господаръ и азъ можа да ви ся покажа по милостива като ся сравня съ васъ. Нъ безъ това азъ немога да стана никъкъ причината и наградата на прѣстѣнленіето.

Меропа (излиза)

Явленіе IV

Полифонть Ероксъ

Ероксъ. — Господарю, понеже вый можите да си отворите пѣтьтъ на прѣстольтъ. Неможите ли сега да царувате безъ нейната воля и рѣкъ?

Полифонть. — Да, нъ мѣжду прѣстольтъ имене има една голѣма пропастъ прѣзь коя-